

Тога коня детè ми го учить:
„Ай земи си сабя потайница,
Да пресечишъ коса на Ламіа.“
Си изва'и сабя потайница,
Ї пресече на Ламіа коси;
И излегве тїе на краище.
Въ пжтемъ найдое до три вити ора;
Ора бѣ'а 'си-те самовилски.
Тога коня ука го учеше:
„Айти тебѣ Секула Детенце:
Дан' сѣ пулишъ во три вити ора,
Ели нещò да имъ прого'оришъ!“
И 'оделе тїе щò 'оделе;
И имъ зборвѣтъ до три вити 'ора:
„Ела, ела незнаенъ деліа,
Ела да сѣ 'оро надиграме!
Ела каменъ да сѣ надфжряме!
Ела пжрстенъ да сѣ надменвиме!“
А Секула не имъ одго'орвить.
Пойдо'е до злата яболшница.
Дете сакатъ три яболка да 'скинить,
Коня сакатъ да ми ъ откорнить.
Њ навали на десно-то рамо,
И отъ коренъ дете ъ откорна,
И ъ зеде во десна-та ржка;
И пакъ спливна'а въ она цжрно море
И 'оде'е тїе, щò 'оде'е.
Нигде краљ-отъ веке не 'и гле'атъ;
А Марко низъ диванъ сѣ разшетвить.
Краљ-отъ тури да ядѣтъ, да пїѣтъ
Да пїѣтъ за Секуло'а душа.
Уще реч-та не є дореко'е,
Начасъ стигна Секула Детенце;
Ни ми викатъ, ни клюкатъ на порти,
Тукъ сѣ фжрли надъ бѣла бедена,
И си влезе во рамни дво'и;
Ї закачи злата яболшница,
Ї закачи во рамни дво'и,
И сѣ качи на диванъ високи.
Краљ имъ тури вино и ракіа,